

Uskutečnili jej vybraní učitelé technického kreslení ve středním odborném učilišti při plzeňské Škodovce. Žáci ze tří osmých tříd 5. základní devítileté školy v Plzni zde totiž po dobu tří týdnů prodělávali základní kurs z předmětu technické kreslení, kterému se vyučuje na středním odborném učilišti. Navštěvovali SOU dvakrát týdně a při každé návštěvě absolvovali dvě hodiny základů technického kreslení v rámci svého předmětu pracovní vyučování, celkem deset vyučovacích hodin.

Co je cílem tohoto experimentu? Učitelé středního odborného učiliště a základní devítileté školy si ověřují, zda je možné, aby žáci ZDŠ získali během deseti vyučovacích hodin informativní přehled z předmětu technické kreslení a zároveň si osvojili některé poznatky z oblasti technické představitosti a průmětnictví. Je pochopitelné, že vše se provádí podle speciálních příprav a za pomoci moderní didaktické techniky i názorných pomůcek.

Kursem technického kreslení činnost žáků na SOU Škoda nekončí. Své návštěvy učiliště zakončují také exkurzí do učňovských dílen v podniku. Dosavadní výsledky prokazují, že kurs technického kreslení přinesl žákům ZDŠ mnoho pozitivního především v technické představitosti a při seznámení s praktickým uplatněním technických výkresů. S po-

Rozpis učiva pro výuku žáků ZDŠ v technickém kreslení

1. h. Význam technického kreslení a normalizace ve strojírenství
2. h. Pomůcky pro technické kreslení – technika rýsování
3. h. Druhy výkresů a jejich stručný rozbor
4. h. Formáty výkresů, měřítko, rohové razítko
5. h. Základní geometrické konstrukce – navázat na učivo geometrie
6. h. Pravoúhlé promítání – úvod
7. h. Promítání hranolu
8. h. Pravoúhlé promítání hranolu. Procvičování. Vyhledávání hran, stěn, bodů
9. h. Základy kótování (ukázky na hranolu z předešlé hodiny)
10. h. Seznámení s kreslením závitů, šroubů a matic (pouze informativně)

VÁCLAV SLADKÝ

Životní jubileum prof. dr. Františka Hyhlíka

20. října 1980 si připomínáme pětadesátiny univerzitního profesora RNDr. Františka Hyhlíka, pedagoga a vědce, který svým rozsáhlým celoživotním dílem významně ovlivnil rozvoj řady vědních disciplín a průkopnický příspěvek k řešení mnoha otázek společenské praxe. V souvislosti s jeho životním výročím si pak zvláště připomínáme jeho trvalý a hluboký zájem o specifické problémy učňovské a dělnické mládeže.

Jubilant pochází z chudobných proletářských poměrů a jeho cesta za vzděláním byla spojena s mnoha hmotnými starostmi. Přesto s vyznamenáním absolvoval vyšší reálku v Hradci Králové a po úspěšném studiu na ČVUT a přírodovědecké fakultě UK v Praze dosáhl

v roce 1931 doktorátu přírodních věd. Po absolutoriu působil osm let jako profesor na slovenských reálných gymnáziích.

Již samo povolání středoškolského učitele jej přivádělo k prohlubujícímu se zájmu o pedagogické, psychologické, sociální a jiné aspekty problematiky dospívající mládeže. Tomuto zájmu se dostalo nového naplnění, když byl na podzim roku 1939 uvolněn ze školských služeb pro odbornou a vědeckou činnost v Ústavu lidské práce v Praze. V tomto ústavu dr. Hyhlík postupně vytvořil moderní koncepci poradenství pro volbu povolání. I když od r. 1946 působil na ústavu v náročné vedoucí funkci, přesto pro něho bylo typické, že byl neustále v těsném osobním kontaktu s výrobní praxí a se závody. O tom, jak intenzivně se přitom zajímal o učňovskou a dělnickou mládež, svědčí desítky odborných i populárních článků a knižních titulů z oné doby.

Od roku 1951 začal dr. Hyhlík působit jako učitel na vysokých školách. V r. 1956 byl jmenován docentem pedagogiky se zaměřením na pedagogickou psychologii, v r. 1962 se stal vedoucím katedry pedagogiky a psychologie na tehdejší Institutu osvěty a novinářství Univerzity Karlovy, v r. 1963 byl jmenován řádným univerzitním profesorem pro obor pedagogická psychologie a od r. 1968 až do svého odchodu na odpočinek působil jako vedoucí katedry výchovy a vzdělávání dospělých na filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Celé období svého působení na vysokých školách jubilant neustále usiloval o spojování vědy s praxí v řadě oborů lidské

činnosti a různými formami se snažil vědecké poznatky popularizovat.

Problematicke učňovské a dělnické mládeže zůstával prof. Hyhlík věrný i v dobách, kdy těžišť jeho zájmu i práce bylo v jiných náročných úkolech. Dokazují to stovky a tisíce hodin přednášek na vysokých školách, v rozhlasu, v Sociálistické akademii, v různých kursech apod., ve kterých se zabýval pedagogickou a psychologickou problematikou pracujícího dorostu. I jako koordinátor badatelských úkolů státního plánu výzkumu neustále osobně usiloval o to, aby byly vědeckými prostředky postihovány aktuální otázky dělnické mládeže. Rovněž ve vědeckých radách výzkumných a vzdělávacích institucí nebo v komisích různých resortů se podílel na přípravě mnoha závažných dokumentů pro oblast výchovy učňů a dělnické mládeže. Publikační činnost jubilanta k dané tematice se v této době obohatila desítkami nových časopiseckých článků, statí ve sbornících i samostatných knižních titulů.

Zasluznost práce prof. Hyhlíka i jeho mimořádná aktivita a výkonnost byla oceněna také řadou čestných titulů a vysokých vyznamenání. Naše úcta k jubilatovi však není odvozena jen od obdivuhodného celoživotního díla, ale i od krásných a harmonických vlastností jeho osobnosti, které vždy projevoval a které jsou klíčem k vysvětlení hloubky a opravdovosti jeho vztahu k lidem i lidí k němu. V den jeho 75. narozenin si to znovu připomínáme a při té příležitosti mu do dalších let upřímně přejeme hodně zdraví, životního optimismu a neutečajících pracovních sil.

L. M.